

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Oratorium Piarum Imaginum Immaculatæ Mariæ Et Animæ Creatæ Ac Baptismo, Poenitentia Et Eucharistia Innovatæ: Ars Nova Bene Vivendi Et Moriendi

Bivero, Pedro de

Antverpiae, 1634

De natura & gratia Immaculatæ Mariæ, & creatæ animæ, honorem &
cultum sui Creatoris recitantis Dominicam Orationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47965](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47965)

ORATIO
IMMACVLATÆ FILIÆ

ET

ANIMÆ CREATÆ,

Matt. 6, 9. PATER NOSTER, QUI ES IN CÆLIS.

Ars antiqua benè viuendi,
figurata & illustrata.

*Hæc est vita æterna, vt cognoscant te solum
Deum verum, Ioan. 17, 3.*

Sit in tabula mentis prima omnium imago repræ-
sentans Primogenitam MARIAM electam à
constitutione mundi, vt præ omnibus creaturis
colat Deum Patrem qui est in cælis.

*Sit in singulis MARIAE anima, vt magnificet Dominum.
Attrib. brosius in cap. 2. Luc.*

DEVS PATER MARIÆ:

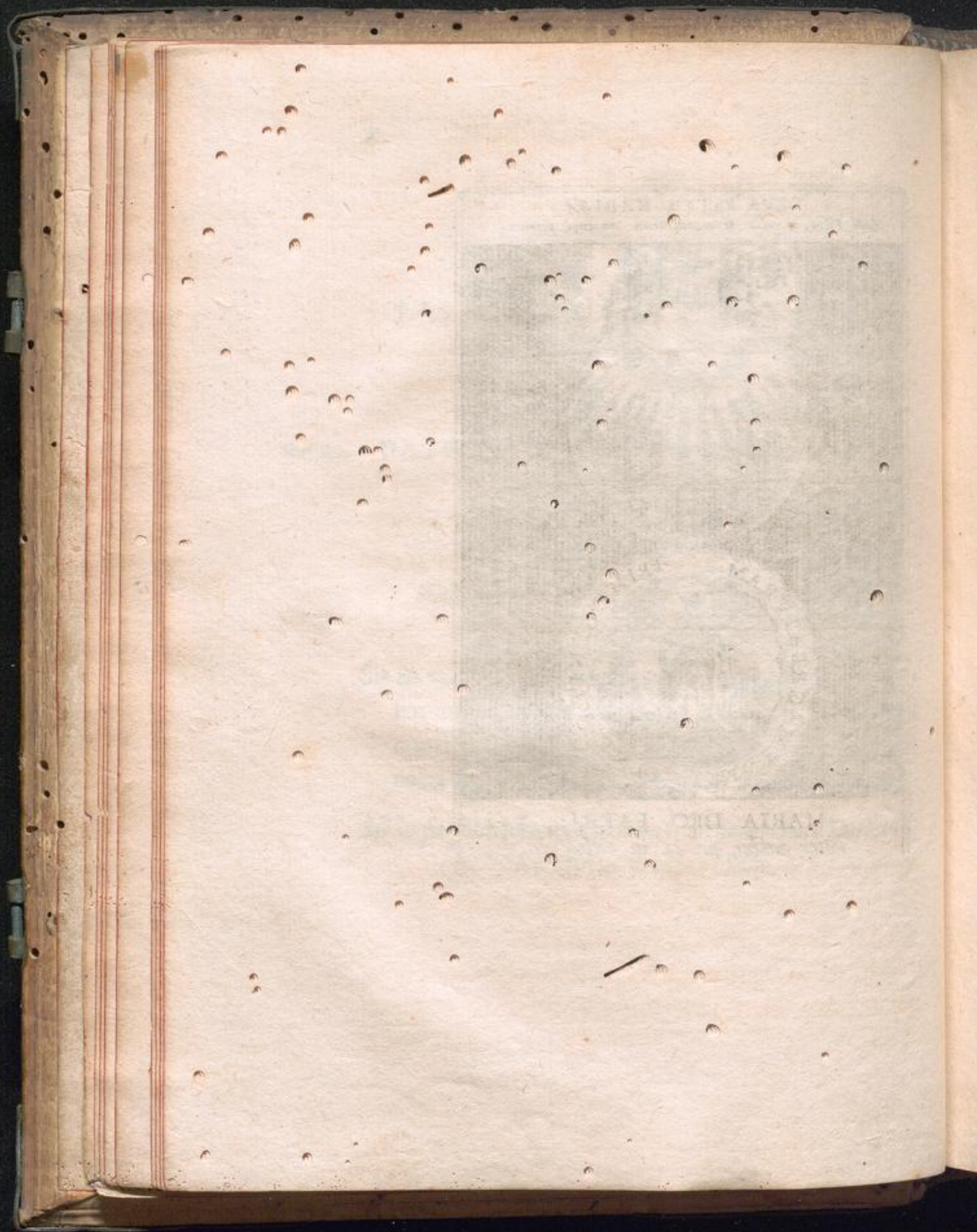
Audi Filia, et vide te creaturarum omnium primam.

MARIA DEO PATRI:

Pater noster, qui es in cælis

atorem
Vna etc.
NEA
VII
S

SACRI ORATORII
IMAGO PRIMAE
EXPLICATA.

MIRA effigies Primogenitæ Dei MPrimam
in prima-
riam om-
nium crea-
turarum
voluit sibi
esse Ma-
riam Deus.ARIAE, quæ cum adhuc esset in di-
uinæ mentis Sacriiq, Creatori om-
nium Deo præsens erat, & opera
creationis promouebat, & compo-

nebat. Sacram hanc prærogatiuam recognoscit ipsa
in so: *Quando preparabat calos, aderam: quando certa* Prou.8, 27.
lege, & gyro vallabat abyssos: quando athera firmabat
sursum, & librabat fontes aquarum: quando circumda-
bat mari terminum suum, & legem ponebat aquis, ne
transirent fines suos: quando appendebat fundamenta ter-
ra. Cum eo eram cuncta componens. Aderat in effigie,
refulgebat in idea, prima Dei filia MARIA; tanti
apud Deum Patrem habitæ, vt cum mundus con-
deretur, nihil in eo creati, nihil voluerit fabricari,
cui non assisteret ipsa: de quâ Bernardus Scim. super
Salue enuntiat: *Propter hanc totus mundus factus*
est. Ipsa est quæ primo fundamenta mundi iecit: qua-
propter Bonauentura Psalm.118. *Dispositione tua, in-*
quit,

quit, *perseuerat mundus, quem et tu cum Deo fundasti ab initio.* Digna filia tanto Patre, dignus Pater tanta filia. Hanc charissimam filiam suam monet diuinus Pater primatus sui ac principatus: *Audi filia, et vide te creaturam omnium primam.* Respondet illa:

Math. 6, 9 Pater noster, qui es in caelis.

Prima, quam Deus vocauit filiam, & prima filia quæ caelestem Patrem nouit, coluit & adorauit, MARIA est. Esto, seriùs producta fuerit, & immaculatam Conceptionem plures generationes præceferint; primum apud Deum locum tenuit, ac proinde creaturarum omnium prima, cum intrat & prodit in mundum, ritè & rectè censenda est. Contingere interdum solet, vt Summus Pontifex in Cardinalium creatione primum locum viro primario reueruet, quem in sui pectoris scrinio retinet; cumque declaratus tandem fuerit, ceteris Purpurariis præferatur. Cum summus Deus de creaturarum omnium ageret formatione, præfinit apud se, vt prima omnium MARIA foret, quamuis nonnihil tardiùs conciperetur, & seriùs generaretur. Ergo cum Immaculata concipitur, ceteris creaturis præfertur, quæ & in sua creatione præuenta rationis vsu, suum recognoscit auctorem, & Deum inuocat Patrem; ad cuius cultum & adorationem prima omnium

omnium creaturarum nos inuitat, & prouocat MARI-
 A virgo, cuius vox Dauidica esto:

A D O R A T I O.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum. Pf. 94, 6.

In similitudinem Primogenitæ
 Dei Patris numen cole.

DEi templum mundus hic uniuersus, cuius Sacra-
 rium sit cælum, vt ait Philo lib. 2. de Monarch. Ad Maria
 exemplum
 colat Deum
 Totus ergo mundus sit nobis loco magni ac ma-
 gnifici templi, in quo vnum & trinum Deum, qui Patrem
 omnis
 creatura.
 Pater noster in cælis est, colamus & adoremus.
 Præit MARIA, nos sequamur. *Venite adoremus, &
 procidamus ante Deum,* qui Conditor noster est, & si-
 mul Genitor. Gaudet hoc nomine, gaudet hoc titu-
 lo Creator, cum dixerit Moyses: *Numquid non ipse* Deut. 32, 6
est Pater tuus, qui possedit te, & fecit, & creauit te?

Præit MARIA, sequitur MARIAM Cyillus li-
 bro II. in Leuiticum. *Nomen Patris grande mysterium*
est, & nomen Matris arcana reuerentia est. Pater tibi Deus
secundum spiritum dicitur. Mater Ierusalem cælestis est:
Propheticis & Apostolicis hæc aucte testimoniis. Hoc ipsum
Moyses scripsit in Cantico. Nonne hic ipse est Pater tuus, Deut. 32, 6

B

qui

Galat. 4, 26 qui acquisiuit te, & possedit te? Apostolus verò dicit de
 Ierusalem caelesti, quia libera est, quae est mater nostra. Pri-
 mò ergo tibi Pater Deus est, qui genuit spiritum tuum,
 Isai. 1, 2. qui & dicit: Filios genui, & exaltaui. Sed & Paulus
 Heb. 12, 9. Apostolus dicit: O'temperemus Patri Spirituum, & vi-
 uemus.

Præeuntem quoque MARIAM sequitur Augusti-
 nus lib. 59. Homiliarum, Homil. 42. Inuenimus Pa-
 trem in caelis, attendamus quemadmodam viuamus in ter-
 ris: sic enim debet viuere qui talem inuenit Patrem, ut
 dignus sit venire ad hereditatem. Dicimus autem commu-
 niter: Pater noster. Quanta dignatio! Hoc dicit Impera-
 tor, hoc dicit mendiculus, hoc dicit seruus, hoc dicit Domi-
 nus. Quod amplius est, sic orat & adorat Primoge-
 nita Dei MARIA, & cum illa omnis humana crea-
 tura, memoret Creatoris sui: in templo enim Dei
 summi, cuius sacrarium est caelum, recitat & cla-
 mat:

PATER NOSTER, QUI ES IN CAELIS.

ATTENTIO.

Attende tibi. 1. Timoth. 4, 16.

Inuestigabilem Conditoris tui sapientiam meditare, vt simul cum Propheta dicas: *Mirabilis facta est scientia tua ex me.* Attende itaque tibi ipsi, vt Deo simul attendas. Hæc Basilius Sermon. in verba Moysis, *Attende tibi ipsi.*

Attende Deo, qui PATER in cælis est: attende tibi ipsi, tanti Patris in terris proles. Respice, & fac secundum exemplum Primogenitæ Dei MARIAE. *Doctrinæ enim est disciplina Dei, & electrix operum illius.* Sap. 8, 4. Et quidem in hunc eundem finem elegit eam, & prælegit eam Deus, vt Magistra nostra sit: cuius magisterio doctus Iustinianus cap. 10. de Contemptu mundi clamat: *Pater noster, qui es in cælis. quæ oratio fiducialiter pronuntiatur ab omnibus credentibus, adeo vt nullus vereatur vocare Patrem Deum.* Etenim quid maius, quidve excellentius prærogari hominibus potuit, quam vt fierent Dij, atque Excelsi filij? *Mirabilis excellentia. Videte qualem charitatem dedit nobis Pater, vt filij Dei nominemur & simus.* Ne tantus titulus inanis sit, præmiserat D. Ioannes: *Si scitis quoniam iustus est, scitote quoniam & omnis qui fa-*

cit iustitiam, ex ipso natus est. Natus ex Deo, virtute bonorum operum vel ipsi Dei Unigenito conformis est, vs ait Cyrillus lib. II. in Ioan. cap. 24. *Ex limo & terrâ sumus, sed equitate operum ac fide conformitatem Christi assequimur.* Quod vt ritè ac rectè fiat, *assiduitas variat picturam.*

Eccli. 38,
28.

Matth. 6,
10.

SANCTIFICETVR NOMEÑ TVVM.

Sit in tabula mentis imago Primogenitæ MARIÆ, electæ ad colendum Deum Patrem, & sanctum nomen eius.

Respice, & fac secundùm exemplar.

IMA-

DEVS PATER MARIE:

Audi Filia, et vide sanctificatum in celo nomen meum.

MARIA DEO PATRI:

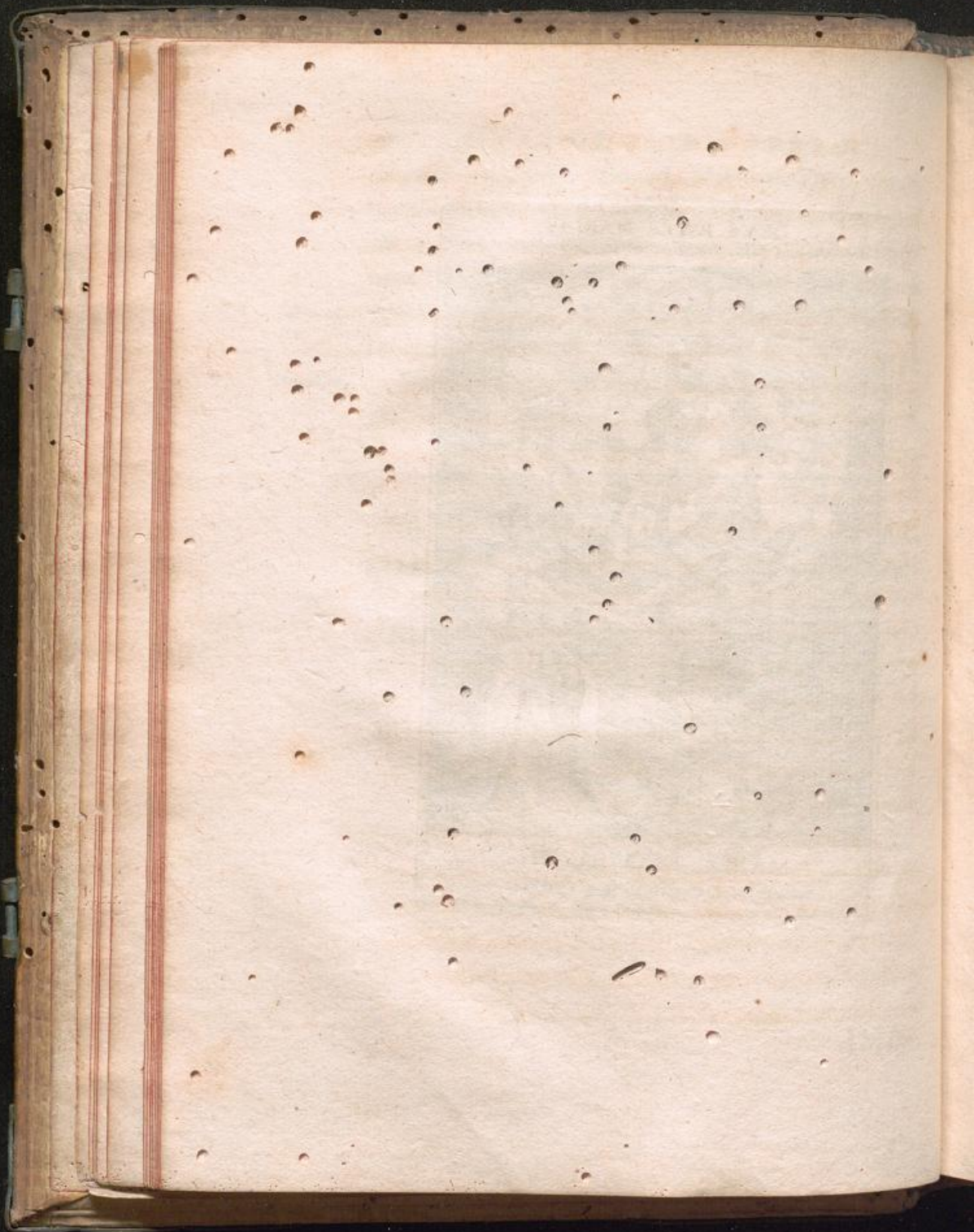
Sanctificetur nomen tuum.

arorium

Maria etc.

VERI

VI

IMAGO SECUNDA
EXPLICATA.

CREATURA, quemadmodum lib. 2. de Ge-
nesi ad litteram cap. 8. monet Augusti-
nus, prius erat in Verbo Dei secundum geni-
tam sapientiam : deinde facta est in creatura

*Primam in
notione &
laudatione
nominis sui
voluit Ma-
riam Deus.*

spiritali, hoc est, in cognitione Angelorum, secundum crea-
tam in illis sapientiam ; deinde in genere proprio. Ergo
Primogenita Dei filia, quæ in diuina idea erat, nunc
exhibetur in cognitione Angelorum, quos in cæ-
lo Deus condidit ; & eorum, erga se obedientiam
experiri statuens, intimauit, vt numen Creatoris
etiam post assumptam humanitatem colerent, &
humiliter adorarent. Restitit imperanti Deo Luci-
fer, cui adhæserunt spiritus perduelles, eorumque
impudentiam zelator diuini nominis Michaël retu-
dit ac fregit hac vna voce : *Quis vt Deus?*

Certabatur de gloria nominis Dei, & in eo qui-
dem certamine præcessit & simul excessit Angelos
omnes MARIA, cui Christus apud S. Birgittam li-
bro 1. Reuelat. cap. 10. dicit : *Tu radiasti super omnes
calos, lux tua & serenitas tua excellit omnes Angelos.* Ad
excellenciam hanc vocat cælestis Pater filiam suam,
cùm

cum ait: *Audi filia, & vide sanctificatum in celo nomen meum.* Filia videt, audit, & simul orat, *Sanctificetur nomen tuum.* Prælucebat iam in spiritali creatura MARIA, & præfulgebat in cognitione Angelorum, ac pariter præcinebat: *Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen eius.* Angelis iniunxit Deus, vt Primogenitum suum ex femina aliquando nasciturum colerent & adorarent. Negauit Lucifer cultum, exhibuit Michaël in consortio & comitatu MARIAE, quæ Primogenita ante omnem creaturam diuini nominis veneratione præit, sanctificatione præcedit. Associemur ergo Angelis, adiungamur & MARIAE, quæ tota Angelica clamat:

A D O R A T I O.

Pl. 94, 6. Venite adoremus, & procidamus ante Deum.

In similitudinem Primogenitæ
Dei Patris cole nomen.

*Ad eius exemplum
creatura
nomen Dei
Patris veneretur.*

Sacrarium, in quo sublimè nomen & nomen Creatoris Dei honoratum est, cælum exiit, & quidem excelsos & sublimes cultores sui diuina postulat glória. Hinc factum, vt cum MARIA immaculata cantauit, *Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum*

Luc. I, 49.

sanctum

sanctum nomen eius, in excelsis montanis esse descri-
batur; vbi & illud pro diuini nominis sanctificatio-
ne addidit: *Fecit potentiam in brachio suo, dispersit su-* Luc. 1, 51.
perbos mente cordis sui. superbos scilicet angelos, qui
suo Conditori dare gloriam recusarunt. Venite ergo,
ascendamus mente in caelum, adoremus, & cum
MARIA procidamus ante Deum, vt sanctum eius
nomen extollamus. Dicat, reclamet, acclamet vnus-
quisque, *Quis vt Deus in maiestate sua? quis vt Deus*
in humanitate sua? Psallam nomini tuo Altissime, so- 9, 1.
cius factus Angelorum, atque in eorum consortio
nomini tuo cantabo: Gloria in altissimis Deo, & in ter-
ra pa. hominibus bonae voluntatis. Laudamus te, benedi-
cimus te, adoramus te, glorificamus te. Gratias agimus
tibi propter magnam gloriam tuam, Domine Deus Rex ca-
lestis, Deus Pater omnipotens.

Quis tantum Regem non colat? Quis tantum
Patrem non adoret? Discamus praestare cultum &
reuerentiam diuinam, ex Angelis Dei, & Angelo-
rum Regina, cuius anima sublimis se totam in Dei
laudes effundebat, & resolvebat. *Magnificat,* inquit, Luc. 1, 47.
anima mea Dominum. Cum edidit cantum MARIA,
fatis ostendit, quam insignis esset & sublimis in
sanctificatione nominis serenissimi Dei. Deus tunc
temporis ita innotuit, vt adhuc in vtero clausus

C

Ioan-

Ioannes, cæcus, mutus & surdus, gloriam æterni Patris auscultaret, loqueretur, contemplaretur. Cæcutiebat iam præ senectute Elisabetha, & tamen sanis oculis ex ore MARIÆ claram Dei percepit notitiam: & mutus coniux nouit didicitque canere, & Luc. 1, 68. cecinit; *Benedictus Dominus Deus Israël.* Ad hunc ergo cultum Mariana institutione formati, & Angelici facti, dicamus:

SANCTIFICETVR NOMEN TVVM.

ATTENTIO.

Attende tibi. 1. Timoth. 4, 16.

Attende itaque tibi ipsi, vt Deo simul attendas. *Basilius in Homil.*

Attende Deo, cuius nomen ab Angelis in cælis colitur & adoratur. Attende tibi ipsi, vt cum eius proles existas, in te quoque sanctum fiat, veluti per MARIAM & in MARIA Primogenita Dei Patris sanctificatum est. Cui bono, nisi tuo, hanc facis supplicationem? Audi sanctum Augustinum Serm. de Orat. Dominica: *Cum rogas vt sanctificetur nomen ipsius, non pro illo rogas, sed pro te: quia rogas, vt quod semper est sanctum, sanctificetur in te, hoc est,*

est, ut sanctum habeatur, nec contemnatur à te. Tibi ergo optas bonum; quia malum tibi est, si contempseris nomen Domini, quod nihil est aliud, quam contemnere ipsum Deum. Nomen Patris seruetur, custoditur in proli- bus, in filiis æstimatur, si tamen opera nominis pa- terno respondeant, veluti Christus monet: Sic luceat ^{Matt. 5, 16} lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bo- na, & glorificent Patrem vestrum, qui in calis est. Ac- cedat Cyrillus in Ioannem lib. 11. cap. 14. Quemadmo- dum bene agere non ad nostram, sed ad Dei gloriam de- bebimus (luceat enim, inquit, lux vestra coram homini- bus, ut videant bona opera vestra, & glorificent Pa- trem vestrum, qui in calis est) sic cum orandi tempus ad- sit, gloria primò Dei petenda est: hoc enim patet orare nos docuit, Pater noster, qui es in calis, sanctificetur no- men tuum. Hoc ipsum nos docet edocta vel ab ipso Deo MARIA: sequamur eius doctrinam, ut eius no- men colamus, cuius regnum concupiscimus. Vna- queque creatura id appetit, ad quod nata & condi- ta est, quemadmodum vniuersitas rerum omnium contestatur: ergo cum omnes ex Deo generati si- mus, & eam propterea nobis indiderit propensio- nem, ut non ad abiecta declinemus, sed ad subli- mia & cælestia feramur, & aspiremus; oportet, ne degeneres existamus, & præter naturam creatura- rum

20 SACRI ORATORII PARS I.
rum procedamus, sed more ipsarum, &, quod amplius est, ad imitationem Filiae Dei, regnum patrum postulemus.

Matt. 6, 10 ADVENIAT REGNUM TVVM.

Sit in Tabula mentis imago Primogenitae MARIAE electae ad Patris nomen honorandum, & eius Regnum petendum.

Respice, & fac secundum exemplar.

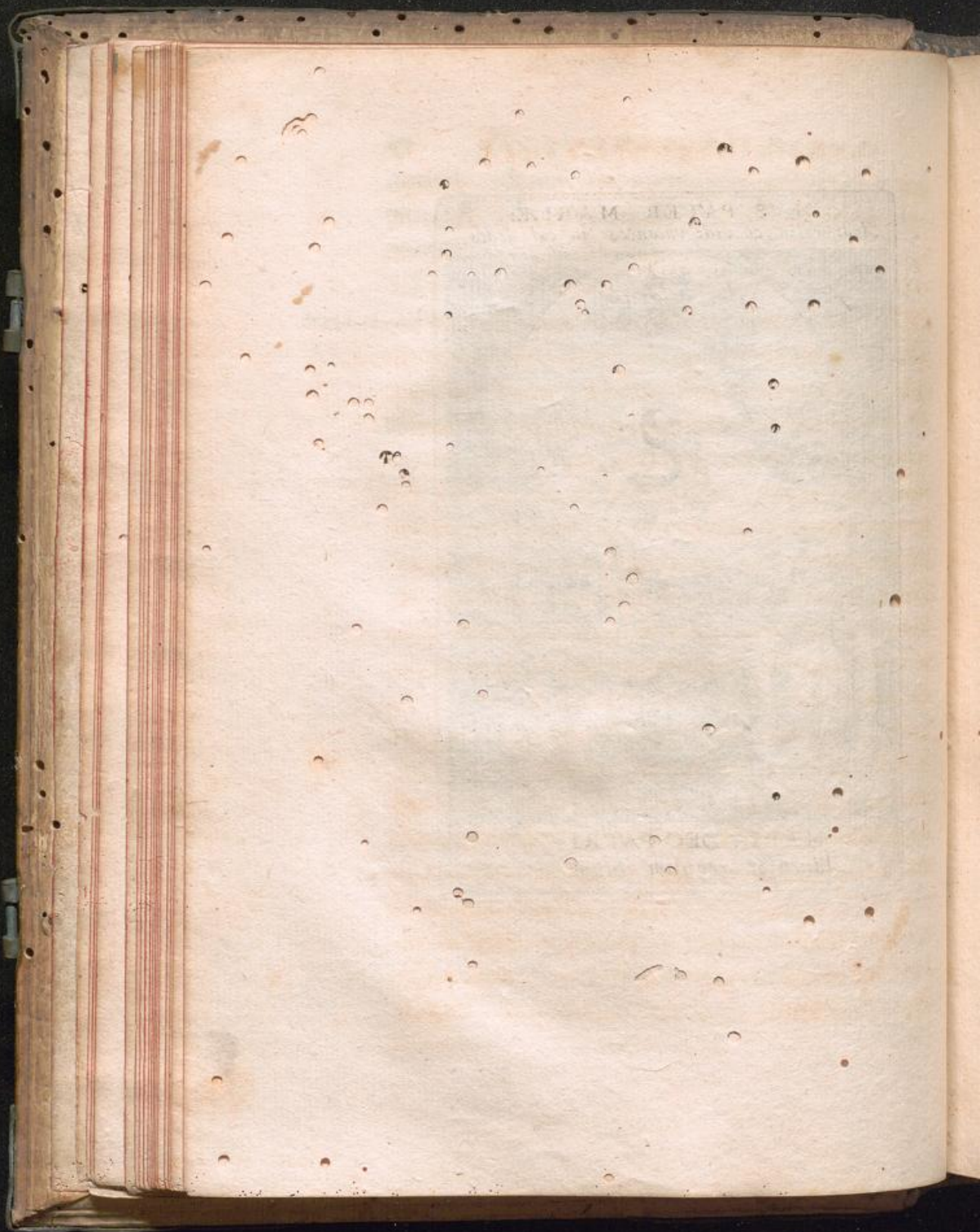

IMA.

DEVS PATER MARIÆ:
Audi. Filia, et vide vacantes in calo sedes.

MARIA DEO PATRI:
Adueniat regnum tuum.

IMAGO TERTIA

EXPLICATA.

PRAEVALUIT Michaëli in prælio, & im- Prima ad regnum vocat in illud collisura Maria.
 manem illum draconem, qui cauda sua
 magnam stellarum partem è sedibus suis
 abstraxit, è superis deturbavit. Postquam
 verò Lucifer, & Luciferi sequaces, è cælo depulsi
 sunt, sedes eorum vacarunt; quæ ne vacuæ rema-
 nerent, condidit homines Deus, vt illas omnes re-
 plerent. Nouit hoc mysterium Virgo, nouit præ-
 lium, & triumphum, quem pulchro suo carmine ce-
 lebrauit: *Fecit potentiam in brachio suo: dispersit super-* Luc. 1, 51.
bos mente cordis sui. Deposuit potentes de sede, & exalta-
uit humiles. Potuisset conditor Deus nouos Angelos
 creare, maluit tamen humiles homines condere, qui
 cæli subsellia occuparent. Nec quidem sedes illas te-
 nuissent, nisi filia Dei interuenisset, cui dicit Pater:
Audi filia; & vide vacantes in cælo sedes. Respondit
 illa: *Adueniat regnum tuum.* Cum dignitas in Aula
 vacat, & pro eius petitione & impetratione accedit
 Regina auctoritas, certa spes affulget felicitis exitus.
 Vacarunt in cælo honores post defectionem prodi-
 torum Angelorum; accedit M A R I A, accedit cun-
 ctorum

etorum hominum Regina, sedesque vacantes petit, postulat, ut in deserta iam loca fideles homines euehantur.

Non est inanis & irrita postulatio Mariana, cuius meritis exigentibus *illuc ascenderunt tribus Domini, testimonium Israël ad confitendum nomini Domini. Quia illic sederunt sedes in iudicio, sedes super domum David.* Succurrit dictis Birgitta in Angelico Sermone: *Virtus illa, quæ te, ô Virgo desiderabilis, ad suam æternam gloriam creauit, ipsam te glorificauit, quasi coronam tertiam, per quam Angeli rupturæ priorum coronarum redintegrari debere cognoscebant.* Sedes, quæ diuini negatione cultus amittuntur, exhibitione honoris Dei, quem MARIA non solum impendit, sed etiam impendendum docet, acquiruntur. Nouerat itaque Deus, qualis aliquando futurus esset cultus & oratio Mariana, eiusque respectu & intuitu cælestes sedes cultoribus decernebat. Eapropter à constitutione mundi cæleste regnum paratum Sanctis & electis suis in vltima sententia expositurus Iudex est, ut nouerint creaturæ humanæ, quàm antiquum sit Deo Patri, earum felicitatem curare, & affectare.

ADORATIO.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum. Pſal. 94, 6.

In ſimilitudinẽ Primogenitæ
paternum regnum poſtula.

Simus omnes Mariani, omnes adoremus, & ^{Ad eius exemplum regnum Dei Patris querendum. Pſ. 144, 10.} procidamus ante Deum. Cũ necdũ in mundo eſſemus, ſedesque vacarent in celo, de dando nobis regno cogitavit. *Confiteantur tibi Domine omnia opera tua, & ſancti tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent, & potentiam tuam loquentur. Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam, & gloriam magnificentiæ regni tui. Regnum tuum regnum omnium ſæculorum, & dominatio tua in omni generatione & generationem.* Hoc ipſum regnum eſt, de quo Chriſtus ſuis Sanctis dicturus eſt aliquando: *Venite benedicti Patris mei, poſſidete paratum vobis regnum à conſtitutione mundi.* ^{34.} Bènè Auguſtinus lib. 50. Homiliarum, Homil. 43. *Optare, & orare ut veniat regnum Dei, nihil eſt aliud, quàm optare ab illo, ut dignos nos faciat regno ſuo, ne forte, quod abſit, veniat, & nobis non veniat. Multis enim non eſt venturum, quod tamen venturum eſt eis quibus dicitur: Venite benedicti Patris mei, percipite regnum.*

D

regnum.

regnum. Quamuis singulis creaturis præscripserit Auctor naturæ, vt in terminos sibi præfixos vergant, ac in fines suos necessariò moueantur; dispensauit, vt interdum ad implendum inane & vacuüm præter ordinem sibi datum, mirabiliter cicerentur, licet homines terreni sint, & ex se in terram tendant, tamen ad replendas illas sedes, quas vacuas angeli reliquerunt, sursum assumuntur, & assurgunt, vnde conuenienter Agnes ait: *Congaudete mecum, & congratulamini, quia cum his omnibus lucidas sedes accepi.* Accepit meritis & exemplis Marianis, quibus adducitur Deus, vt ipse præter naturæ conditionem sursum euehat orantes simul, & clamantes:

ADVENIAT REGNUM TVVM.

ATTENTIO.

Attende tibi. 1. Timoth. 4, 16.

Attende itaque tibi ipsi, vt Deo simul attendas. *Basilius in Homil.*

Attende Deo, qui caeleste tibi regnum ab orbe condito parauit: attende tibi ipsi, vt pro meritis illud possideas, quod pro meritis sibi & nobis Primogenita Dei MARIA postulauit & impetrauit:

trauit : ad caelestia quippe nos vocat sublimis Dei Patris generatio, quemadmodum cap. 10. de Contemptu mundi monet Iustinianus. *Per hanc atque spiritualem generationem, qua omnipotens Pater voluntarie genuit nos verbo veritatis suae, ut essemus initium aliquod creaturae eius, magni procul dubio sumus, ad alta tendimus, supernaque desiderantes, caelestis dignitatis generationem seruamus, dedignamurque remunerari paruis, sentientes nos naturali impulsu ad excelsa proficere. Cum terrenum Adamum & Euam condidit summus Deus, rerum omnium dominatum illis contulit. Benedixitque illis Deus, & ait: Crescite, & multiplicamini, & replete terram, & subiicite eam, & dominamini piscibus maris, & volatilibus caeli, & vniuersis animantibus, que mouentur super terram.* Largitus est Deus homini quidquid sub caelo erat, & quidem ante omnem orationem ac petitionem ipsius, ut omnes suas preces eo dirigeret, vbi Deus sibi & filiis regnum paratum habet. Hoc imprimis quaerendum. *Querite primum regnum Dei, & iustitiam eius.* Hoc imprimis petendum est & postulandum, quod sibi & nobis MARIA precatur, mundialium immemor rerum, memor diuinarum & caelestium, quarum impetratio pendet ex obseruatione voluntatis Dei Creatoris. Quid aequius, quidve iustius esse queat, quam ut pro-

les placitum paternum præstet, & exequatur? Hoc natura ipsa docet, & monet, & quidem sine præmio aut remuneratione, ad honorem Patri præstandum vltro inducit. Deus autem Pater ad id quod naturæ lege teneris, inuitat, & allicit mercedem proposita, si diuinæ eius voluntati obtemperes.

Matt. 6, 10 FIAT VOLUNTAS TUA SIVT IN CAELO ET IN TERRA.

Sit in Tabula mentis imago Primogenitæ MARIÆ, regnum Dei Patris petentis, & voluntati eius obtemperantis.

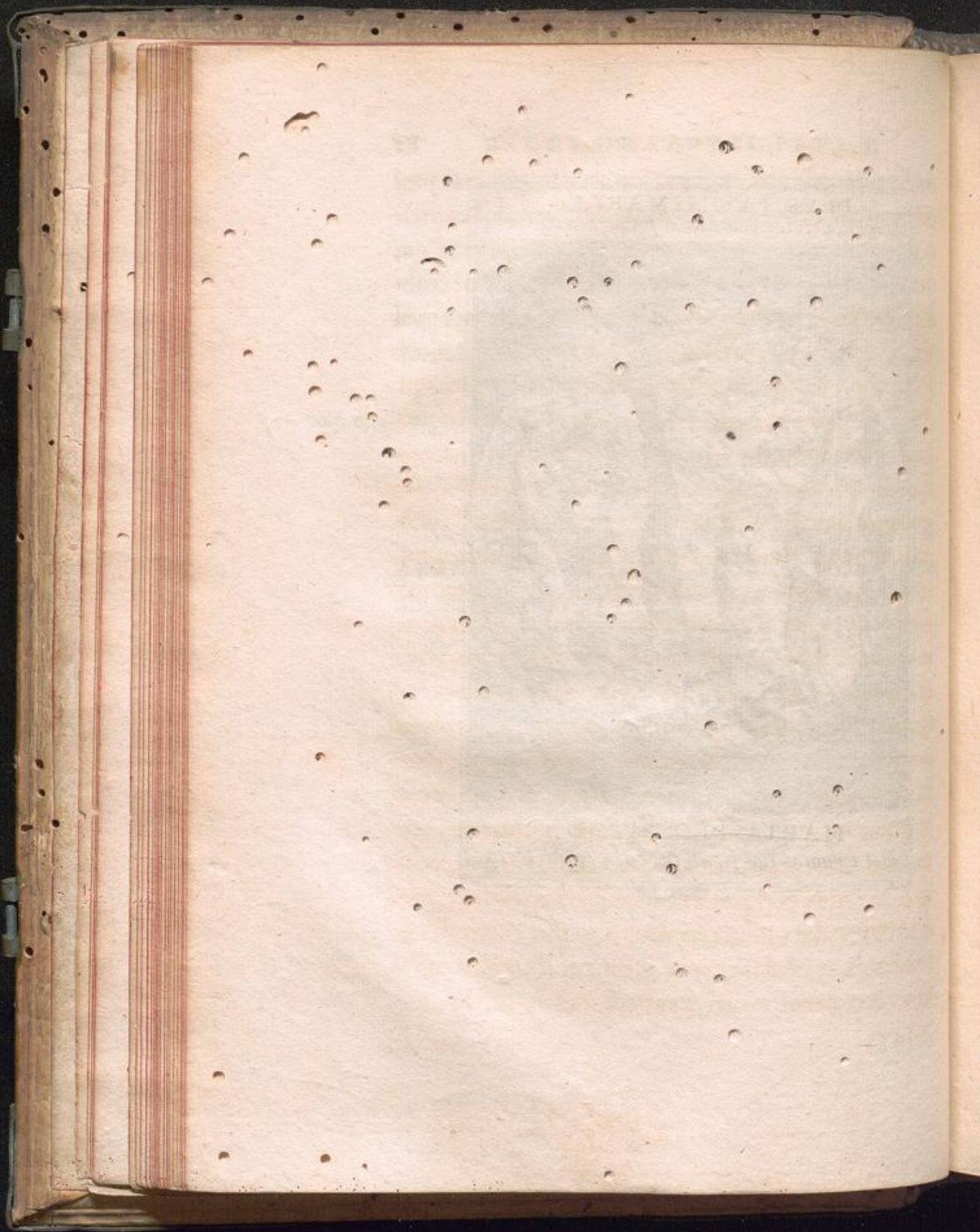
Respice, & fac secundum exemplar.

DEVS PATER MARIAE:
Audi Filia, et vide mandatum primo homini datum.

MARIA DEO PATRI:
Fiat voluntas tua, sicut in caelo, et in terra.

IMAGO QVARTA
EXPLICATA.

ONDIDIT homines Deus, vt supernos Prima in voluntatis diuine obseruatione Maria.
 gloriae thronos, quos angeli deseruerant, occuparent. Amiserant sedes gloriae, qui facti Deo hostes, salutare mandatum violauerunt. Iactura, quam inobedientia induxerat, instauranda erat per humanam subiectionem. Deis propterea statim post creationem quamdam legem Adæ, humani generis capiti, & simul membris eius ac posteris, sub pœna mortis custodiendam promulgauit. *Tulit ergo Dominus Deus hominem, & posuit eum in paradiso voluptatis, vt operaretur & custodiret illum. Præcepitque ei dicens: Ex omni ligno paradisi comede: de ligno autem scientiæ boni & mali ne comedas: in quocumque enim die comederis ex eo, morte morieris.* Admonet Deus Pater filiam suam Primogenitam constitutam in proprio genere, quod est humanum, *Audi filia, & vide mandatum primo homini datum.* Filia mea es, & filia Adæ: mea per gratiam soboles, per carnem iam in semine Adæ proles: memor esto mei, memor voluntatis meæ, ne degeneres. Occurrit Deo Patri MARIA: *Fiat voluntas tua, sicut in celo & in terra.*

Quam

Quam ingenitâ & innata voluntas Dei fuerit semper **MARIAE**, vel ex hoc intelligi potest, quod libro **I. Reuelationum**, cap. 1. dixerit Birgitta Christus: *Præpone voluntatem meam voluntati tuae, quia mater mea, Domina tua, à principio usque ad finem nunquam aliud voluit nisi quod ego.* Consonant benè **IESVS CHRISTVS**, & **MARIA. CHRISTVS**, dum ait: Pl. 39, 8. *In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam, Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.* **MARIA**, dum dicit Patri, *Fiat voluntas tua.* Isai. 62, 4. Hæc filia, cui Deus dicit per **Isaiam**: *Vocaberis Voluntas mea in ea.* Vnūquisque suum nomen perpetuò retinet: & si Deus illud imponit, æternum ac sempiternum est. Hoc igitur nomen, *Voluntas mea in ea* erit in ea perpetuū, erit æternum, ut licet communi omnium præcepto **MARIA** subiaceat, ab eius violatione præseruetur. Communis lex naturæ est, ut omnia elementa effectus suos producant: sub qua lege ignis etiam ille tenebatur & comprehendebatur, qui tres pueros in fornace Babylonis non læsit, nec dubium, quin & ipsi sacri pueri tenerentur ea lege, ut ab igne læderentur, nisi diuinitus fuissent erepti. Commune decretum est, ut esca ex prohibita arbore sumpta, **Adam** & posteris noceat: nocebit & **MARIAE** filia **Adæ**, nisi diuinitus illa euadat;

dat; cuadet tamen, quæ nos inuitat, vt cultores Dei
cuiusque voluntatis existamus.

A D O R A T I O.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum. Pf. 94. 6.

In similitudinem Primogenitæ, venerare
Dei Patris voluntatem.

Templum Dei mundus hic vniuersus est, in Ad eius
exemplum
Regnum
Dei obe-
dientiam
acquiren-
dum. quod templum sui cultum induxit Deus, cum
temperare sibi & abstinere à prohibito fructu Ada-
mum, & posteros iussit. Dedicatum hoc templum
est, cum in statu innocentie Deus beneplacitum
suum indicauit & intimauit. Vna vox cunctorum
erat, vnum naturæ votum: *Venite adoremus, & pro-
cidamus ante Deum.* Omnes vno naturæ sensu consen-
suque dicebant: *Fiat voluntas tua, sicut in celo & in ter-
ra.* Hoc est, vt ait Augustinus: *Quomodo tibi seruiuerunt
Angeli in celo, & nos tibi seruiamus in terra. Angeli au-
tem ipsius sancti obediunt illi, non illum offendunt, sed fa-
ciunt iussa, amando Deum. Hoc ergo oramus, vt nos præ-
ceptum Dei cum charitate faciamus.*

Pulchra petitio, & simul fortis munitio contra
diabolici serpentis insultus, vt testatur Cyprianus,
E quem

quem lib.4. contra Epistolam Pelagiani, cap.9. idem Augustinus allegat: *Addimus quoque & dicimus, Fiat voluntas tua, sicut in celo & in terra, non ut Deus faciat quod vult, sed ut nos facere possimus quod Deus vult. Nam Deo quis obstitit, quò minus faciat quod vult? sed quia nobis à diabolo obstititur, quò minus per omnia noster animus atque actus Deo obsequatur, oramus & petimus, ut fiat in nobis voluntas Dei.* Hæc igitur congrua postulatio, hæc totius naturæ oratio, hoc solemne votum immaculatæ MARIÆ, quæ non ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex voluntate Dei nata est.

FIAT VOLUNTAS TVA, SICVT IN CAELO ET IN TERRA.

ATTENTIO.

Attende tibi. 1. Timoth.4,16.

Attende itaque tibi ipsi, ut Deo simul attendas. *Basilius in Homil.*

Attende Deo, cuius voluntas seruatyr & impletur in caelesti regno & imperio: attende tibi ipsi; more caelesti; audi, & adhære disciplinæ Patris tui, sicut Primogenita Dei & simul filia Adæ
MARIA

MARIA auscultauit & adhæsit. Benè & satis opportunè cap. 10. de Contemptu mundi aduertit Iustinianus: *Cum Dei perscimus voluntatem, cum diuinam in nobis per virtutum studia custodimus imaginem, rectissime filij Excelsi sumus.* Pater noster cælestis *voluntarie* ^{Iacob. 1. 18.} genuit nos *verbo veritatis, vt simus initium aliquod creature eius:* & hinc fit, vt diuinæ eius voluntatis adoptione, dignitatem filiorum eius habuerimus. Fit præterea, vt quoties oramus, *Fiat voluntas tua, sicut in celo & in terra,* filiationem eius, in qua Dei formâ, imago & similitudo consistit, ratam & firmam in nobis seruare postulemus. Si quis autem benè attendat, cum sic postulat, terram simul & cælum esse deprehendet apud se, vbi voluntas Patris impicatur, cum lib. 4. contra Epistolam Pelagianorum cap. 9. loquatur in hæc verba Augustinus: *Fieri petimus voluntatem Dei in celo & in terra, quod vtrumque ad consummationem nostræ incolumitatis pertinet, & salutis.* Nam cum corpus è terra, & spiritum possideamus è celo; ipsi terra & cælum sumus, & in vtroque, id est in corpore & spiritu, vt Dei voluntas fiat oramus. Et quidem vt nostris omnium votis respondeat præfata oratio, Mariana tota sit. Sit & perfecta obseruatio, ne quis nitatur in veritum, & in negata feratur. Atque hoc est quod S. Paulus Romanis tamquam rem maximè

ad salutem necessariam tam sedulò inculcat dicens:

Rom. 12, 1 *Obsecro itaque vos fratres per misericordiam Dei, &c. ut
probetis quæ sit voluntas Dei bona, beneplacens & perfecta,
id est ut primò deitè, mox meliùs, ac demum per-
fectissimè, sanctissimam Dei voluntatem in omni-
bus cognoscere & complere studeamus: hæc enim
Dei voluntas regula est, mensura, fons & origo om-
nis virtutis & sanctitatis, cui proinde nostra volun-
tas planè conformanda est, si sancti & perfecti esse
velimus.*

Matt. 6, 11

PANEM NOSTRUM QUOTIDIANVM
DA NÖBIS HODIE.

Sit in Tabula mentis imago Primogenitæ MA-
RIÆ filæ Euæ, seruantis Dei voluntatem, & pa-
nem vitæ affectantis.

Respice, & fac secundùm exemplar.

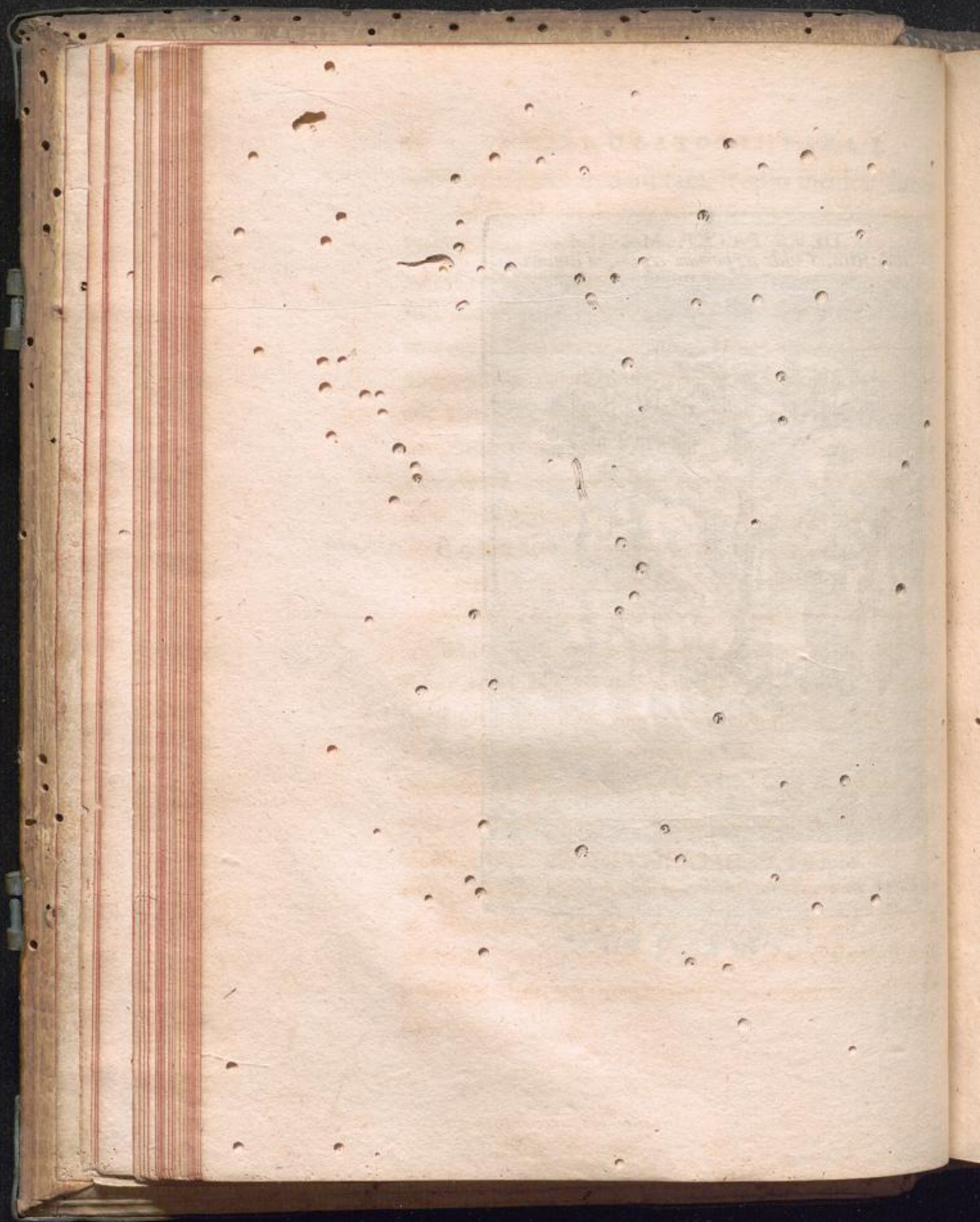
IMA-

DEVS PATER MARIÆ;
Audi Filia, et vide ne pomum capias, sed panem vite.

MARIA DEO PATRI;
Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.

atodiam
Mare cro.
IVEAT
VII
S

IMAGO QUINTA

EXPLICATA.

HOSTIS felicitatis humanæ ferre minime Prima in redemptione. Et in communiōne Mariae potuit, ut humiles homines ad honores, quos ipse in cælo perdiderat, vocarentur; ac proinde induxit Adamum & Euam, ut datum sibi præceptum infringerent, & oblatas sedes amitterent. *Sed & serpens erat cillidior cunctis animalibus terræ, quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis Deus ut non comederetis de ligno paradisi? Cui respondit mulier: De fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur: de fructu vero ligni, quod est in medio paradisi, præcepit nobis Deus ne comederemus, & ne tangeremus illud, ne fortè moriamur. Dixit autem serpens ad mulierem: Nequaquam morte moriemini. Scit enim Deus, quòd in quocumque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri: & eritis sicut dii, scientes bonum & malum. Vidit igitur mulier, quòd bonum esset lignum ad vescendum, & pulchrum oculis, aspectuque delectabile: & tulit de fructu illius, & comedit: & deditque viro suo, & comedit. Comedit uterque pomum, & panem Angelorum uterque amisit. Quis autem sit iste panis, definit in Declamatione Bernardus: Panis*

anime

anime nostra iusticia est, & soli beati qui esuriunt illum.
 Beata igitur immaculata M A R I A , cui Deus Pater
 dicit, *Audi filia, & vide, ne pomum capias, sed panem
 vita.* Respondit esuriens filia, cuius naturae necessi-
 tas, extremaque euries loquitur: *Panem nostrum quo-
 tidianum da nobis hodie.*

Reclamat intus conscientia, cum quis delinquit
 in Deum: & cum Adamus & Eua cibum prohibitum
 sumerent, reclamavit tunc temporis quodam modo
 M A R I A E spiritus, ne fides fallaci serpenti haberetur:
 instabat, & urgebat, ut panis vitae cibo mortis
 praeferretur; nihil profuit Mariana reclamatio, imo
 potius reclamantem Dei filiam naturae iure secum
 Adamis & Eua in perniciem attulissent, nisi gratia
 succurrisset. Iure teneri, debere est. Tenebatur quidem
 iure, sed non communi iniuria M A R I A . Hinc Bern-
 hardus de verbis Apocalypsis *Crudelis Eua, per quam
 serpens antiquus pestiferum etiam ipsi viro virus insudit;*
*sed fidelis M A R I A , que salutis antidotum & viris &
 mulieribus propinauit: illa enim ministra seductionis, haec
 propitiationis: illa suggestit praevaricationem, haec iniecit re-
 demptionem.* Accipit à patre proles alimentum suum,
 à quo & similitudinem ducit. Accipit igitur panem
 vitae à Deo & Patre suo M A R I A . Quotquot defi-
 ciunt, genimina viperarum fiunt; nec iam à diuino
 Patre,

Patre, sed à serpente communicatum sibi cibum capiunt. Hinc dolor, hinc lacrymæ.

ADORATIO.

*Venite adoremus, & procidamus ante Deum: PL. 94. 6.
ploremus coram Domino qui fecit nos.*

Ecce, à Deo & eius Primogenita defecimus.

Augustinus in suis Meditacionibus dolens & Iactura
humani
generis. lugens exclamat: *Quàm durus & dirus casus ille!* Manducabat tunc homo panem Angelorum, quem nunc esurit. Heu! heu! Deum iustitiæ nostræ, & simul vitalem panem amisimus. Tanti stetit primum pomum, quod accepit à serpente primus homo, ut se & suam posteritatem ad summam miseriam redegerit. Depauperavit ita se ac posteros suos, ut ne quidem panis frustum in tota eius familia reliquum foret. Inuentus est hic panis iam demessus, & maturus, confirmans cor virginicum, apud solam immaculatam **MARIAM**. Maius hoc miraculum est, quàm illud cuius meminit Scriptura, cum tempore famis extremæ Deus per feminam prouidit de pane, quo Elias aleretur, ne periret. 3. Reg. 17. 15.

Periisset quidem **MARIA**, nisi prouidisset Deus

F de

de pane, quo & ipsa confirmaretur, & genus humanum reficeretur ac restauraretur. Quem habet MARIA panem, nos amisimus: habet illa, quæ Deum auctorem vitæ fræcolit & adorat; nos amisimus, qui panem Angelorum mortis pabulo posthabuimus.

Pf. 91. 6. Ploremus coram Domino, qui fecit nos. Ploremus coram immaculata MARIA, quæ tenens in manu

Thren. 5. 9 panem, præuenit Ieremiam, dum dicit: In animabus nostris afferebamus panem nobis, à facie gladij in deserto.

Accedit Bernardus, & ipse quidem Marianus, Serm. 1.

Omnia Sanctorum: Unde nobis animarum panis in deserta terra, in loco hororis & vastæ solitudinis? Unde nobis sub celo spiritualis cibus, ubi nihil est nisi labor, &

Ioan. 7. 6, 24. dolor, & afflictio spiritus? Scio qui dixerit: Petite, & accipietis.

PANEM NOSTRUM QVOTIDIANVM
DA NOBIS HODIE.

Primogenita ante redemptam creaturam
immaculata MARIA.

Non solum ante omnem rem creatam, sed etiam ante omnem redemptam creaturam Primogenita MARIA consideranda est. Et quidem sanctus Bernardinus Senensis Serm. 51. cap. 3. PRI-
MOGE-

MOGENITAM Redemptoris eam nuncupavit. Nisi Primogenitam Redemptoris eam sanctus Ildephonus recognosceret, non sic oraret lib. de Virginitate cap. 52. *Concedas mihi tibi famulari, & Domino: illi sicut Redemptori meo, tibi sicut operi redemptionis meae; quod enim in mea redemptione est operatus, in tua persona veritate formavit.* Cum ergo S. Thomas 3. part. quaest. 83. art. 2. asserat, *Fructu Dominicae passionis quotidie indigemus: unde & Dominus nos petere docet Luc. 11. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie:* consequens est, ut illo eodem die, quo primus homo deliquit, & Christus notavit lignum, damna ligni ut solueret, Dominicae passionis fructu MARIA indigeret, & ut staret, illum perciperet. Nos itaque cum in Adamo essemus, pabulum mortis gustauimus: immaculata MARIA cibum vitae praelibavit, & spiritalem eius effectum sortita & experta est.

Quod si passionis sacrae fructus resplendet in Eucharistia, & eius effectus est, ut anima in statu gratiae perseveret; tribuendum est Eucharistiae, ut virtute eius MARIA in gratia semel recepta permaneret. Christus quidem Agnus est immolatus, & occi- Apoc. 13, 8
sus ab origine mundi, ut ait Ioannes. Immolabatur ab origine mundi, non solum in cruce, sed etiam in altari; & utriusque sacrificij virtus in MARIAM praef-

seruatam & conseruatam in statu gratiæ deriuabatur. *Primum mandatum*, vt ait Basilius Serm. i. de Ieiunio, accepit Adam: *De ligno sciendi bonum & malum non manducabis. Non manducabis autem, ieiunium est, & legis institutionis initium.* Comedit itaque Adamus, & legem ieiunij violauit; violauit tota posteritas eius, quæ propter fractum ieiunium cælesti se pane priuauit: vnde & nunc ieiunus homo de cælesti pane communicat. Sola tunc ieiunauit à culpa originali **MARIA**, quæ digna inuenta est, vt panem à cælo delapsum acciperet, & simul suo tempore conciperet: inuenta digna est, vt manducaret panem Angelorum, & quidem more ipsorum qui ab omni culpa ieiuni, panem vitæ degustarunt.

Hæc communio prima est, quam prima & primogenita filiarum Dei immaculata **MARIA** sumpsit, cum loco prohibiti pomi, cælestem prægustauit panem, cuius illa virtus est, vt cor humanum confirmet: quem quidem panem si gustasset primus homo, nec cecidisset, nec post lapsum dolens dixisset: *Percussus sum vt fœnum, & aruit cor meum, quia oblitus sum comedere panem meum.* Adiungamus opportunum **D. Gregorij** commentarium. *Panem in paradiso primus homo habuit conditus, quam diu inconcusso mentis vestigio Conditoris sui præcepta seruauit. Panis autem fuit diuina*

visio

visionis delectatio, verbi Dei satietas, intimæ quietis gaudium, lucis inaccessibilis splendor, sapientia refectio, Angelorum societas, amor Dei, iubilum spiritus, contemplationis suauitas, securitas mentis, præsentia Creatoris. Quem panem tunc profecto perdidit, cum serpentis suggestioni consensit. Concludit tandem: Sequatur ergo obliuionem commemoratio, & esuriem refectio comitetur; vt panem illum, qui de celo descendit, manducantes, & pœnam eadamus mortis perpetuæ, & vitæ participemus æternæ, sicut Dominus ait in Euangelio: Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum. Ioan. 6, 52.

ATTENTIO.

Attende tibi. 1. Timoth. 4, 16.

Attende itaque tibi ipsi, vt Deo simul attendas. *Basiliius in Homil.*

Attende Deo, qui verum panem mittit de celo: attende tibi ipsi, ne cælesti pane priueris, sed ligno vitæ fruaris, de quo Apocalypsis 2, 7. *Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei.* Vincenti datur; & quidem, teste Augustino lib. de Vera religione, cap. 48. *inquieti esse volumus, & recte: hoc enim habet animi nostri natura post Deum, à quo ad*

imaginem eius factus est homo; sed eius erunt praecepta seruanda, quibus seruatis, nemo uos uinceret. Inuicta propterea MARIA, quia praeceptum Dei seruauit, & de serpente triumphauit. In hoc signo uincas. Vinctas serpente, atque proditores sensus, qui contra Euam in Paradiso rebellarunt. Conspirarunt cum serpente oculi, qui pulchrum esse pomum iudicarent: coniurauit auditus cum oculis, quatenus percepit uerbum deceptoris: defecit tactus, quatenus apprehendit prohibitum cibum: & gustus peccauit, delinitus dulcedine fructus. In hoc igitur signo uincas communem hostem, carnem & eius rebelles sensus.

Matt. 6. 12 DIMITTE NOBIS DEBITA NOSTRA,
SICUT ET NOS DIMITTIMUS
DEBITORIBUS NOSTRIS.

Sit in Tabula mentis imago Primogenitae MARIAE, filiae Euae, panem uitae gustantis, & simul periclitantis.

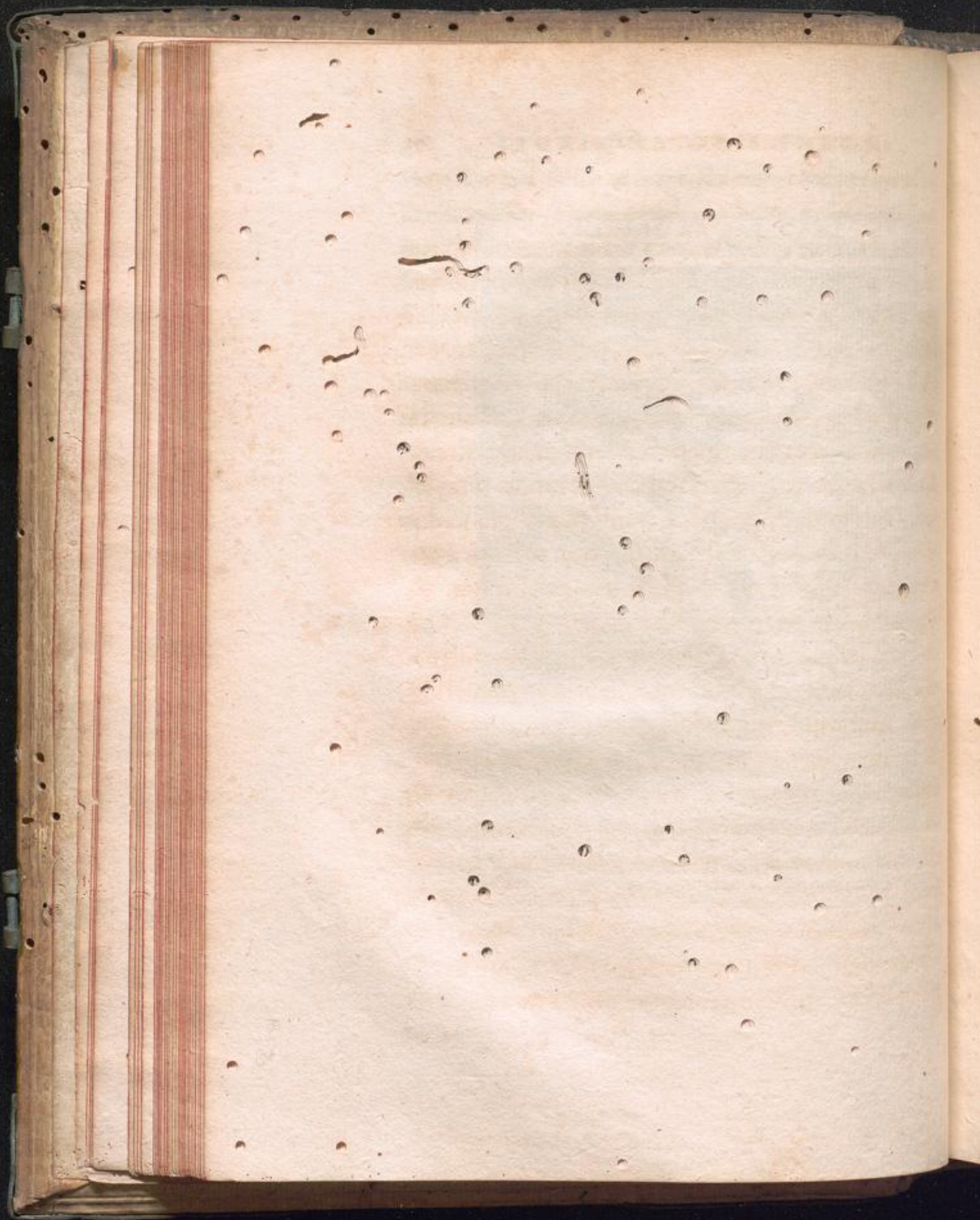
Respice, & fac secundum exemplar.

DEVS PATER MARIÆ:
Audi Filia, et vide debita natura tua. Euafisti.

MARIA DEO PATRI:
*Dimitte nobis debita nostra, sicut et nos
dimittimus debitoribus nostris.*

aromum
Maria etc.
VERA
VII
S

IMAGO, SEXTA

EXPLICATA.

ECIDERUNT cadauere toto Adamus & Eua: lubricus serpens est, lingua eius fallax & lubrica. *Lingua fallax non amat veritatem, & os lubricum operatur ruinas.*

Prima auxilio gratia Maria. Proc. 6. 28.

Lubricum os serpentis aperuit peccati viam, quam ingressus labilis Adam, traxit secum totum humanum genus: ruit illo, corrui illud. Erat filia Dei in lubrico, cui Deus Pater occurrit, *Audi filia, & vide debita nature tuæ. Euasisti.* Deus Pater illam tenuit, ne ruinam pateretur, quæ iam periclitabatur. MARIA non naturâ, gratiâ stetit, quæ dicit: *Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.* Ambrosius lib. 6. de Sacramentis, cap. 4. explicans hunc locum, ait: *Habuiſti pecuniam, cum qua diues nacereris. Diues eras, ad imaginem & similitudinem Dei factus: perdidisti quod habebas, hoc est humilitatem; dum arrogantiam desideras vendicare, perdidisti pecuniam, sicut Adam nudus es factus: accepisti a diabolo debitum, quod non erat necessarium.* Adamus quidem & Eua, ac simul posterius omnes, peccati debitum acceperunt: debitum naturæ solum contraxit, non cul-

G pæ,

pæ, MARIA; & hoc à primo parente, cuius filia erat, suscepit. Accepit debitum, incurrit periculum, cum Adamus in lubrico eam constituit.

Verè Esther MARIA est, quæ dicit in oratione sua
 Esth. 14, 3. *Domine mi, qui Rex noster es solus, adiuua me solitariam.*
 Et quidem *Deus in medio eius, non commouebitur; adiuuabit eam Deus manè diluculo.* Verè Esther MARIA est, cuius causâ Deus spiritum suum in mansuetudinem vertit, festinansque exiit de solio suo, & sustentans in vltis suis, donec rediret ad se, his ver-
 Esth. 15, 12 bis blandiebatur: *Quid habes Esther? noli metuerè. Non morieris: non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est.* Non comprehendit lex eam, quæ in periculo solum casus & ruinæ fuit, sed non cecidit; passâ est discrimen, non crimen. Verè Esther MARIA est, cui dixit diuinus Assuerus: *Quæ est petitio tua Esther, ut detur tibi? & quid vis fieri?* Respondet illa: *Si inueni gratiam in oculis tuis, ô Rex, & si tibi placet, dona mihi animam meam, pro qua rogo, & populum meum pro quo obsecro.* Postulat MARIA vitam, quæ communi necessitati subiacebat. Et quidem vita subiecta necessitatibus debetur, & ab hoc debito cupit se liberam esse MARIA. Factum puta. *Sub arbore malo suscitauit te: ibi est corrupta mater tua, ibi violata est genitrix tua.* Filius Dei nec crimen nec discrimen passus est, filia Dei

Dei MARIA discrimen subiit primū parentis, & tota eorum posteritas crimen pariter incurrerunt, quorum Aduocata MARIA fuit, & orauit: *Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.* Etenim, testante Bernardo Serm. de Verbis Apocalypsis, *debitricem se fecit immaculata MARIA*, vt pro debitoribus oraret, & orare doceret pro venia.

A D O R A T I O.

Venite adoremus, & procidamus ante Deum: ploremus coram Domino qui fecit nos. sal. 94, 6.

In similitudinem Adami & Eux cecidimus, stetit PRIMOGENITA Dei.

Ploremus coram Domino qui fecit nos, & nos in Ruina generis humani. Adamo & Eux semine culpa originalis infecit. Pl. 35, 13. Cadauere roto ceciderunt Adamus & Eua; Ecclef. 7, 30. ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem, expulsi sunt, & non potuerunt stare, & in ipsis nos peccando expulsi sumus, & stare minime potuimus. *Solummodo*, ait Salomon, *hoc inueni, quod fecerit Deus hominem rectum, & ipse se infinitis miscuerit questionibus. Quis talis ut sapiens est? & quis cognouit solutionem verbi?* Sapiens ergo Damianus, qui memor nostrae miseriae, & si-

mul felicitatis immaculatæ MARIÆ, Serm. de Assumptione ait: *In meridiano lumine primus ille parens creatus est, factus ad imaginem conditoris. Faciamus, inquit, hominem ad imaginem & similitudinem nostram: sed ille, tanti privilegij dignitate reiecta, à potestate spiritus, falsa promissione delinitus inhaesit, & secum posteritatem suam aeternæ morti destinavit, & tenebræ ab illa hora factæ sunt super terram usque ad Virginem. Usque ad Virginem, quæ numquam in tenebris fuit, sed semper in luce. Usque ad Virginem, quæ passa non est communem ruinam.*

Scribit itaque Hieronymus in Epist. ad Marcell. ante ortum Afellæ sanctissimæ puellæ, in somnis eius patri descriptam filiam & ostensam fuisse. *In phiala, inquit, nitentis vitri, & omni speculo purioris patri traditur per quietem. Erat Dei filia MARIA; in vasis fictilibus Adami simul & Euzæ nitebant vasa, & splendebant in statu iustitiæ & innocentiae, cum Deus ab opere, quod patrarat, requieuit. In phiala nitentis vitri, & omni speculo perioris, per quietem offert se Deo Patri MARIA, quæ cadente phiala, ipsa non cecidit, sed Dei beneficio stetit. Cum rebellem & perduellem Core, omnemque eius substantiam terra deuorasset, & vorax ignis absorbuisset, factum est grande miraculum, ut Core pereunte, filij eius non perirent.*

Num. 16,
11.

rent. Magis mirabile hoc est, vt Adamo percussit, & tota posteritate ruente, vnica ipsius filia salua, & incolumis euaderet, cum summus Deus grande miraculum illud patraret. Haud dubie proles Cote in summo discrimine erant, vt cum parente absumerentur & absorberentur: similiter filia Adæ MARIA in extremo periculo fuit, vt eandem cum patre suo ininam mortem que pateretur; cuius discriminis memor, orat illa, & nos quoque criminis nostri memores orare oportet:

DIMITTE NOBIS DEBITA NOSTRA,
SICUT ET NOS DIMITTIMVS DEBITORIVS NOSTRIS.

Chrystostomus Homil. de Orat. Dominica: *Quæ sunt ista debita? Fortè cautionum debita. Fortè aliquid debemus Deo. Quid debemus Deo, nisi imaginem & similitudinem eius seruare illam? Hoc debitum immaculatæ Mariæ decens & congruum est. Sunt alia debita quæ debemus Deo. Peccauimus illi grauitè, iniuste egimus, iniquitatem fecimus. Aut quis castum se gloriatur habere cor, aut mundum se esse à peccatis? Si dixerimus, ^{1. Ioan. 1.} quia peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. Ergo ista sunt debita, quia non est sine peccato, nec infans ^{8.} vnius diei natus super terram. Nam quomodo potest esse mundus de immundo conceptus semi- ^{Iob 14.4.}*

ne? quia in iniquitatibus conceptus sum, & in delictis mater in utero nos aluit. Ieiuna ad hoc cibo, ab hoc debito libera, ab hoc peccato immunis extitit Virgo MARIA: non habuit debitum criminis, habuit discriminis occasionem.

Debita nostra tria sunt, nempe naturæ, culpæ, & pœnæ, pro quibus Eux Aduocata MARIA orat, vnâ cum illa gerens personam: hæc enim lex est, vt aduocatus & cliens eandem personam agant. Cum serpens primum hominem ad peccandum inclinaret, & in lapsum prona natura foret, in discrimine, non in crimine illa erat proxima ruinae & quasi obstricta iam lapsui, cum Deus accurreret, apprehendit & tenuit filiam ne corrueret. Vertebaratur iam phiala, vertebaratur iam natura, cum gratia redemptionis afflante, MARIA liberata est, ne peruerteretur. Proxima ruinae fuit, & huic obstricta debito, quod culpam necdum patratam in decliu natura præcessit. Naturam sic labilem habuisse, non cedit in pœnam immaculatæ MARIAE, quandoquidem adhuc culpa patrata non erat, vnde pœna originem habet: redundat potius in maiorem Virginis gloriam, & simul victoriam, quæ in natura fragili splendet. Haud dubiè virginitas magis gloriosa apparet; & est in nostra natura fragili, quam in

in securâ Angelorum conditione, vel ex eo maxime, quod caro humana de se in casum vergat, quem corporis expers Angelus nec timet, nec timere potest. Timuit casum natura MARIÆ, unde de conceptu immaculato agens Damascenus, Orat. i. de Natiuitate ait: *Etenim natura gratiæ cedit, ac tremula stat, progredi non sustinens.*

Pulchrum debitum, quod in maiorem gloriam Redemptoris, & honorem Redemptæ Virginis cedit. Cedit quoque in utilitatem nostram, quibus non solum labilem, sed etiam lapsam, pœnisque variis subiectam naturam Adamus dedit. Dedit labilem naturam, sed ante omne peccatum intemeratæ MARIÆ: nobis verò post culpam, vt naturæ in inalum propensio pœna esset. Quàm utilis nobis sit præseruata sic MARIA, vel ex hoc intelligi potest, quod Sermone 61. S. Bernardinus affirmat: *MARIA sola per multa millia annorum, antequam nasceretur, primò & principaliter Adam & Euam præseruauit in esse. Cõstat nempe, quod ex propria transgressione Adam & Eua non solum mortem, sed & annihilationis exterminium meruerunt, & diuina ultio, que personarum acceptionem ignorat, sicut nec culpam Angelicam, sic nec humanam dimisisset impunem, sed propter præcipuam reuerentiam, & singularissimam deuotionem, quam habebat ad Virginem, præseruauit.*

AT-

ATTENTIO.

Attende tibi. 1. Timoth. 4, 16.

Attende itaque tibi ipsi, vt Deo simul attendas. *Basilius in Homil.*

Attende Deo, qui te creauit & genuit: proles tamen facta Adæ, maiestatem Dei Patris ac Creatoris offendisti. Attende tibi ipsi, ac miseriam tuam expende, dole, & plora, te Marianum non fuisse, sed decidisse ac corruisse. Attende iustitiam Dei, punientem Adænum & Euam; misericordiam Dei, **MARIAM** immaculatam præuenientem. Satis benè Augustinus lib. 3. de Libero arbitr. post med. *Cum primi homines peccauissent, & in errorem, & ruinam, & in mortem præcipitati sunt; rerum Moderatori summo placuit iustissime, vt in ortu hominis appareret iustitia punientis, & in proeetu misericordia liberantis. Rite ac rectè tempore casus communis, non parua sed proeeta MARIA describatur, in qua non iustitia punientis; sed misericordia liberantis elucet. Deceui- mus in Adamo, in Christo crescimus, cum cap. 4, 15. scribat ad Ephesios Apostolus: Veritatem autem facientes in charitate, crescimus in illo per omnia, qui est ca-*
put

put Christus: ex quo totum corpus compactum, & connexum per omnem iuncturam subministrationis, secundum operationem in mensuram vniuscuiusque membri, augmentum corporis facit in edificationem sui in charitate. Huius enim corporis politici, de quo ibi agit Apostolus, caput est Christus, corpus ipsum Ecclesia, membra sunt singuli fideles, iunctura est mutua fidelium vniō atque communicatio, anima est fides & charitas, spiritus vitales & animales sunt gratiæ præuenientes & excitantes, quæ à cerebro, id est à Christo, descendunt, & singulis membris, id est fidelibus, adspirantur. Charitas enim quasi anima facit nos crescere in Christo, vt crescente charitate, crescat totus homo in Christo; & singulis hoc modo in fide & charitate crescentibus, crescat totum Ecclesiæ corpus. Videte ergo, inquit, vt vnionem mutuatam studiosè colatis, seruetis, augeatis, vt per eam spiritus Christi & Ecclesiæ participes fiatis, crescatisque in fide & charitate; itaque singulis crescentibus, tota Ecclesia crescat & augeatur atque perficiatur. Magnitudo enim, profectus, incrementum, & perfectio cuiusque fidelis, ac consequenter totius Ecclesiæ, sita est in profectu, incremento, & perfectione fidei & charitatis, & consequenter aliarum virtutum quæ charitatem comitantur; ita vt, quantum in actibus

H fidei

fidei & charitatis, & consequenter in earumdem habitibus quisque fidelis proficit, tantum crescat illius magnitudo spiritalis: ac quantum in iisdem cre-
 icur. & omnes fideles, tantum crescat & perficiatur totius Ecclesie magnitudo. Pertinet huc quod aduertit Cyrillus lib. 12. in Leuiticum: *Peccatum hominum paruum facit & exiguum, virtus eminentem prestat & magnum. Sicut enim aegritudo corporis exiguum & exilium facit corpus hominis, sanitas vero letum reddit & validum: ita intelligi, quia & animam quidem aegritudo peccati humilem facit & paruum, sanitas vero hominis, & virtutis opera magnam faciunt eam & eminentem; & quanto magis in virtutibus crescit, tanto proceriorem reddit magnitudinem sui.* Signum magnum apparuit in caelis; apparuit in paradiso magna sine vlla culpa
 M A R I A primogenita Dei filia.

Mat 6, 13. ET NE NOS INDUCAS IN TENTATIONEM, SED LIBERA NOS A MALO.

Sit in Tabula mentis imago Primogenitae MARIAE filiae Euae; discrimen superantis, & caput serpentis conterentis.

Respice, & fac secundum exemplar.

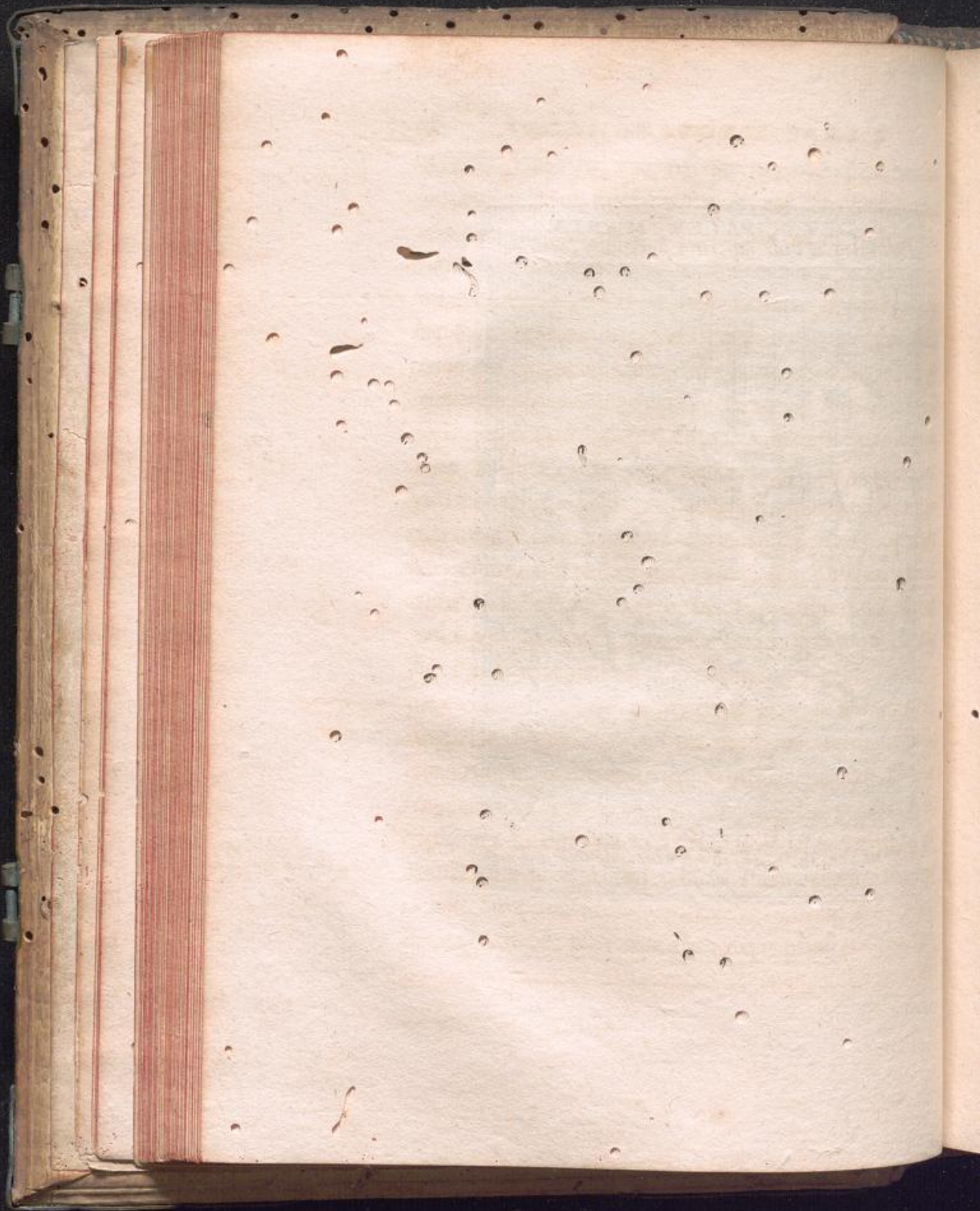
IMA.

DEVS PATER MARIÆ:
Audi Filia, et vide miserum hominum exilium.

MARIA DEO PATRI:
*Et ne nos inducas in tentationem: sed
libera nos à malo, Amen.*

aratum
Nunc est
IVERI
NII
S

IMAGO SEPTIMA

EXPLICATA.

EXPLUIT iustus Deus ex cælesti aula sua Prima de serpente triumphavit Maria triumphavit. spiritus proditores, amandavit quoque ex paradiso voluptatis homines peccatores, ut æquo iure agere se declararet. Dam-

nauit exilio Deus proceres naturæ nostræ, & in hoc ipso supplicio pietatis suæ magnum exhibuit iudicium, clarum dedit argumentum. Cùm voluptas paradisi parentibus nostris ac nobis plurimum nocuisset, censuit Medicus diuinus, ut pro salute carnis & animæ solum terræ mutaretur. Benè Bernardus ait de Modo benè viuendi, Serm. 6. *Sapè quibusdam, dum mutatur locus, mutatur mentis affectus. Congruum est enim, inde etiam quemque corporaliter recedere, ubi se meminit vitii deseruisse.* Sola MARIA, cui delicia paradisi nullum nocumentum pepererunt, in paradiso remansit. Cùm à peccati fuga pœnitentia exordium habeat, Adamus solum & Eua dum pelluntur ex paradiso, suam quoque pœnitentiam à fuga voluptatis ordiuntur. Huc alludens Isidorus cap. 5. in Genesim, ait: *Sic dimittitur Adam à paradiso beatitudinis, ut operetur terram, id est, ut in corpore isto*

laborat, & colloct sibi meritum redeundi ad vitam beatam, quæ paradisi nomine significatur, possitque aliquando manum porrigere ad arborem vitæ, & vivere in æternum. *Marcus* autem poenitentia benè significat crucem aut cruciatum poenitentia, per quam vita æterna reparatur.

Cùm in salutare suum exilium Adamus & Eva amandantur, dicit Deus Pater *MARIE*: *Audi filia, & vide miserum hominum exilium.* Patrique respondet filia: *Et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos à malo.* Calcat *MARIA* serpentem, criminis ac discriminis auctorem; & præcauens in futurum, immunitatem ab omni tentatione & peccato se esse expetit, & petit: *Et ne nos inducās in tentationem, sed libera nos à malo.* Postulat & insperat *MARIA*, de qua sic Agnes apud Birgittam lib. 30. cap. 30. *Habuit MARIA constantiam certaminis contra incisus diaboli.* Dixerat serpenti Deus: *Ipsa conteret caput tuum.* Tunc contriuit, cùm eius suggestionibus, inuasionibus, incurfibusque repugnauit. Benè Augustinus Serm. 4. in Psalmum 103. *Caput serpentis, prima peccati suggestio est: caput calca, & erudēs ceteros motus.* Euasit immaculata *MARIA*, quæ nihilominus ait: *Et ne nos inducat in tentationem, sed libera nos à malo.* Cùm quis sæua & immani tempestate iactatus vehementer horruit naufragium; etsi in portu securo iam sit, cùm tu-

mens

mens prospicit mare, adhuc timet. Collocata in tuto MARIA, quæ proxima ruinæ fuit, adhuc metuit ne incidat in tentationem, ne malum incurrat: nos reatus malum incurrimus, doleamus nostram miseriam, nostrum exilium lugeamus.

A. D O R A T I O.

*Venite adoremus, & procidamus ante Deum: Ps. 94, 6.
ploremus coram Domino qui fecit nos.*

In similitudinem Adami & Eux exules
ploremus & clamemus.

Ploremus coram Domino qui fecit nos, vt essemus in Exul. s. filij Edæ. paradiso: inde prima culpa nos eiecit & extorres effecit. Deplorat hoc exilium Augustinus libro Meditat. *Ad videndum te, Deus, factus sum, & nondum feci propter quod factus sum. O quam durus & dirus casus ille! Fieu! quid perdidit homo, & quid inuenit? Quid recessit, & quid remansit? Perdidit beatitudinem ad quam factus est, & inuenit miseriam propter quam factus non est. Abscessit sine quo nihil felix est, & remansit quod per se non nisi miserum est. Manducabat homo tunc panem Angelorum quem nunc esurit, manducat nunc panem dolorum quem tunc nesciebat. Quare sic nobis obscuravit*

rauit lucem, & obduxit tenebras? Ut quid nobis abstrulit vitam, & inflixit mortem arduam. Unde sumus expulsi, unde precipitati, quo obruti? A patria in exilium, à conspectu Dei in caecitatem mentis, à iucunditate immortalitatis, in amaritudinem & horrorem mortis. Misera narratio est, sed de quanto bono in quantum malum! Graue damnum est, grauis dolor, graue totum est.

Habet Adamus, habet Eua, habemus & coram filij in miseria & exilio nostro Aduocatam apud Deum, immaculatam MARIAM, cuius opem & auxilium imploremus; cui & dicere possumus cum Athanasio Homil. de Deipar. Audi filia David & Abrahe, & inclina aurem tuam in preces nostras, & ne obliuiscaris populi tui, neque nostri qui sumus de familia & de domo Patris tui secundum generis profapiaque rationem; nostraque filia es, quia ex nobis genita es. Accedat, oret, & clamet Ecclesia: Ad te clamamus exules filie Eue, ad te suspiramus gementes & flentes in hac lacrymarum valle. Eia ergo Aduocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte. Si respicis, lapsi stabunt, fletuque culpa soluetur. Satis bene Ambrosius de Secunda interpellat. David: Si quis ad grauiora peccata defluerit, nec egerit poenitentiam, imago eius aboletur, & eucitur, sicut Adam de paradiso eiectus est & exclusus. Expulsus & exclusus ille poenitentiam egit, & ab exilio liber

liber in patriam rediit, ductus simul & instructus diuinâ Sapientiâ. *Hæc illum, qui primus formatus est à Sap. 10, 2. Deo pater orbis terrarum, cum solus esset creatus, custodiuit, & eduxit illum à delicto suo, & dedit illi virtutem continendi omnia.* Ergo qui sumus filij ipsius, & communicamus in culpa, *ploramus coram Domino qui fecit nos: oremus, ne rursus tentationi succumbamus, sed à malo liberemur. Liberemur & à malo quod ex prima lue & labe contraximus, & in regnum Dei restituamur, lauacro sacri Baptismi re-creati & innouati. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Ioan. 3, 8. Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.*

ATTENTIO.

Attende, & audi. Deut. 27, 9.

Attende grande & graue malum, quod prima peperit culpa, cuius euades iugum, si noua efficiaris creatura. *In CHRISTO IESU neque circumcisio aliquid ualet, sed noua creatura, ut scribit ad Galat. 6, 8. D. Paulus. Noua creatura est illa, quæ ex aqua & Spiritu sancto renascitur. & monetur ab Ambrosio lib. de Viduis: Attende tibi, hoc est, imagini quam à CHRISTO accepisti. Ipsam serua imaginem, quam CHRISTVS in te operibus suis pinxit.* Audi rursus Ambrosium

I sium

fiunt in cap. 2. Lucae loquentem: *Sicut peccatum à mulieribus cœpit, ita etiam à mulieribus bonum inchoatur: ut femine quoque muliebria opera deponentes, infirmitati renuntiant; & anima quæ non habet sexum, ut MARIA quæ nescit errorem, religioso imitetur studio castitatis. Casta & pura redditur, ut MARIA, anima Christiana, quæ tingitur & pingitur in sacrosancto Baptismo, confors facta Spiritus sancti, qui primam omnium illam formauit, & ad eius imitationem Christianos omnes reformauit. Christiane igitur cultor, de malo, de peccato hereditario & eius pœnis, in formam Marianam & simul imaginem innouate & instaure, virtute Spiritus sancti triumphat.*

BAPTISMVS

Ars noua benè viuendi & moriendi,
figurata & illustrata.

Sit in Tabula mentis Christianæ prima omnium imaginum imago immaculatæ Conceptionis, forma Animæ sacro Baptismo innouatæ.